

I Loven af 21. Februar 1902 om Aandssvageanstalterne fastsættes det i § 11, at Betalingen for de paa Aandssvageanstalterne inden Lovens Ikrafttræden den 1. April s. A. optagne uformuende aandsvage skulde forblive uforandret. Der findes som Følge heraf for Tiden paa den Kellerske Aandssvageanstalt 65 Alumner og paa Aandssvageanstalten Gl. Bakkehus-Ebberødgaard 246 Alumner, for hvem der kun ydes et aarligt Kontingent af 400 Kr.

Denne lavere Betaling beregnedes tidligere for saadanne Alumner, gennem hvis Arbejdsevne man ventede at kunne opnaa noget Ækvivalent for det Beløb, hvormed Betalingen var nedsat. Dette gælder dog nu kun i ringe Grad, idet Forholdet er det, at de virkelig arbejdsdygtige blandt disse ældre Individer efterhaanden ere gaaede ud af Anstalterne eller anbragte i Familiepleje, medens de tilbageblevne kun kunne præstere et Arbejde af ringe positiv Værdi, for saa vidt de ikke alt ere gaaede over i Asylisternes Klasse, hvor der overhovedet ikke bliver Spørgsmaal om noget Arbejde.

Naar dertil kommer den seneste Tids Prisstigning paa saa godt som alle Omraader, der spille en Rolle i en stor Anstalts Økonomi, og de stedse stigende Krav fra Funktionærer om Lønningsforbedring — Krav, som ikke uden videre kunne afvises — og for Aandssvageanstalten Gl. Bakkehus-Ebberødgaard endnu den Omstændighed, at man, for at skaffe Personalet tilstrækkelige Fridøgn og forøget Sommerferie, vil blive nødsaget til at ansætte 9 ny Opsynsfunktionærer, hvad der atter medfører visse Byggearbejder, maa det indrømmes, at Aandssvageanstalterne for Tiden ere saa vanskelig stillede i økonomisk Henseende, at det fremkomne Ønske om Tilladelse til at forhøje Betalingen for laverebetalende Alumner til normal Størrelse fortjener at tages under Overvejelse.

En Forhøjelse af Betalingen med 200 Kr. vil dels medføre, at det til aandssvages Undervisning og Forplejning i Anstalterne hidtil bevilgede Beløb maa forhøjes, og dels, at den Del af Kontingentet, der udredes af private eller af Amts- og Sognekommunerne i Forening, bliver forhøjet med 100 Kr. for hver Alumne. Denne sidste Omstændighed bør dog ikke volde Betænkkelighed, thi dels ere de omhandlede aandsvage jo spredte over alle Landets Kommuner, og Forhøjelsen af det enkelte Bidrag vil for den enkelte Sognekommune kun andrage 50 Kr. aarlig, og dels ere de kommunale Raad jo vidende om, at det normale Kontingent, der af Kommunerne skal udredes for en aandsvage, er 300 Kr.

Ministeriet maa under de anførte Omstændigheder finde, at der er god Grund til paa den her omhandlede Maade at støtte de to nævnte Aandssvageanstalter i deres Bestræbelser for at tilvejebringe den fornødne Balance i de aarlige Budgetter, men man skønner paa den anden Side ikke, at der i Øjeblikket er Grund til at meddele Tilladelse til at forhøje Betalingen for de laverebetalende Alumner i saa stort Omfang som ansøgt, hvorimod man maa finde det tilstrækkeligt, at der gives Tilladelse til hvert Aar at forhøje Betalingen for 30 Alumner ved hver Anstalt, saaledes at det normale Kontingent fremtidig erlægges for saadanne laverebetalende Alumner, for hvis Vedkommende den foran omtalte Forudsætning, Ydelsen af et virkeligt Arbejde, ikke længere kan siges at være til Stede.

I Henhold til det anførte skal Ministeriet anmode det ærede Udvalg om ved 3die Behandling i Folketinget af Forslaget til Finanslov for Finansaaret 1907—08 at ville stille følgende Ændringsforslag som fremsat efter dette Ministeriums Begæring:

ad § 21 IV. G. a.:

Der tilføjes som Anmærkning under Teksten:

„Ministeriet bemyndiges til, uanset Bestemmelsen i Lov Nr. 21 af 21. Februar 1902 § 11, 1ste Stykke, at tillade, at Betalingen for 30 af de paa hver af de to bestaaende Aandssvageanstalter optagne Alumner, for hvem der kun betales 400 Kr. aarlig, den 1. April 1907 forhøjes til 600 Kr. aarlig, og at Betalingen fremdeles hvert Aar forhøjes for yderligere 30 Alumner ved hver Anstalt til 600 Kr., indtil Kontingentet for alle Alumner er 600 Kr. aarlig.“

ENEVOLD SØRENSEN.